

Homerische Hymnen

Gedicht 1

Εἲς Διώνυσον

- [1] οὶ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οὶ δ' Ἰκάρω ἡνεμοέσση
[2] φάσ', οὶ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, είραφιῶτα,
[3] οὶ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
[4] κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ.
[5] ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
[6] ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
[7] πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλευνον Ἡρην.
[8] ἔστι δέ τις Νύση, ὅπατον ὅρας, ἀνθέον ὅλη,
[9] τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ρόάων,
[10] καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
[11] ὃς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ^{τριετηρίσιν}
[12] ἀνθρωποι ρέξουσι τεληέσσας ἐκατόμβας.
[13] ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κρουίων.
[14] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[15] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
[16] ὃς εἰπὼν ἐπένευσε καρῆπατι μητίετα Ζεύς.
[17] Ἰληθ', είραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ^{τριετηρίσιν}
[18] ἀδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'. οὐδέ πῃ ἔστι^{τριετηρίσιν}
[19] σεῖ' ἐπιληθομένω ιερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
[20] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσος είραφιῶτα,
[21] σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἦν περ καλέουσι Θυώνην.

Gedicht 6

Εἲς Ἀφροδίτην

- [1] αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
[2] ἀσομαῖ, ἦ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
[3] εἰναλίης, θθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
[4] ἥνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
[5] ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ: τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὁραι
[6] δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσαν:
 um
[7] κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
[8] καλήν, χρυσείην: ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
[9] ἀνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος:
[10] δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
[11] ὅρμοισι χρυσεοισιν ἐκόσμεον, οἷσι περ αύται
[12] Ὁραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὀππότ' ίοιεν
[13] ἐς χορὸν ἴμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
[14] αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
[15] ἥγον ἐς ἀθανάτους: οἱ δ' ἡσπάζοντο ίδόντες
[16] χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἡρήσαντο ἔκαστος
[17] εἴναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἰκαδ' ἄγεσθαι,
[18] εἶδος θαυμάζοντες ίοστεφάνου Κυθερείης.

[19] χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε: δός δ' ἐν ἀγῶνι

[20] νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν.

[21] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 7

Εἰς Διώνυσον

- [1] ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
[2] μνήσομαι, ως ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
[3] ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,
[4] πρωθήβῃ: καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,
[5] κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὕμοις
[6] πορφύρεον: τάχα δ' ἄνδρες ἔυσσέλμου ἀπὸ νηὸς
[7] ληισταὶ προγένοντο θιῶς ἐπὶ οἰνοπα πόντον,
[8] Τυρσηνοί: τοὺς δ' ἥγε κακὸς μόρος: οἱ δὲ ιδόντες
[9] νεῦσαν ἐς ἄλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον. αἴψα δ' ἐλόντες
[10] εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἡτορ.
[11] υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
[12] εἶναι καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
[13] τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
[14] χειρῶν ἡδὲ ποδῶν: δ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
[15] ὅμμασι κυανέοισι: κυβερνήτης δὲ νοήσας
[16] αὐτίκα οἵς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε:
[17] δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
[18] καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὔεργής.
[19] ἦ γὰρ Ζεὺς δῆς γ' ἐστὶν ἦ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[20] ἡὲ Ποσειδάων: ἐπεὶ οὐ θυητοῖσι βροτοῖσιν
[21] εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὄλύμπια δῶματ' ἔχουσιν.
[22] ἀλλ' ἀγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
[23] αὐτίκα: μηδ' ἐπὶ χεῖρας ιάλλετε, μή τι χολωθεὶς
[24] ὄρσῃ ἐπ' ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
[25] “Ως φάτο: τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἡνίπαπε μύθῳ:
[26] δαιμόνι', οὔρον δρα, ἄμα δ' ιστίον ἐλκεο νηὸς
[27] σύμπανθ' ὅπλα λαβών: δῆς δ' αὗτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
[28] ἐλπομαι, ἦ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἦ ὁ γε Κύπρον
[29] ἦ ἐς Ὑπερβορέους ἦ ἐκαστέρω: ἐς δὲ τελευτὴν
[30] ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
[31] οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ήμιν ἔμβαλε δαίμων.
[32] ως εἰπὼν ιστόν τε καὶ ιστίον ἐλκετο νηός.
[33] ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ιστίον: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
[34] καττάνυσαν: τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
[35] οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
[36] ἡδύποτος κελάρυζ' εύώδης, ὄρνυτο δ' ὄδμη
[37] ἀμβροσίη: ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ιδόντας.
[38] αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ιστίον ἐξετανύσθη
[39] ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
[40] βότρυες: ἀμφὶ ιστὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,
[41] ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὄρώρει:
[42] πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον: οἱ δὲ ιδόντες,
[43] νῆι ἥδη τότ' ἐπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
[44] γῆ πελάαν: δ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

- [45] δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ ἄρα μέσση
 [46] ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων:
 [47] ἀν δ’ ἔστη μεμαυῖα: λέων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρου
 [48] δεινὸν ὑπόδρα ιδών: οἱ δ’ ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 [49] ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 [50] ἔσταν ἄρ’ ἐκπληγέντες: οἱ δ’ ἔξαπίνης ἐπορούσας
 [51] ἄρχὸν ἔλ’, οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες
 [52] πάντες ὄμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα δῖαν,
 [53] δελφῖνες δ’ ἐγένοντο: κυβερνήτην δ’ ἐλεήσας
 [54] ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἴπε τε μῦθον:
 [55] Θάρσει, τδίε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ:
 [56] εἰμὶ δ’ ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, δὸν τέκε μήτηρ
 [57] Καδμὴς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
 [58] χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος: οὐδέ πη ἔστι
 [59] σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδῆν.

Gedicht 8

Εἰς Ἄρεα

- [1] Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 [2] ὄβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσός, χαλκοκορυστά,
 [3] καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἔρκος Ὄλύμπου,
 [4] Νίκης εύπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 [5] ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 [6] ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 [7] αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
 [8] ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
 [9] κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
 [10] πρηὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
 [11] ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὃς κε δυναίμην
 [12] σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ’ ἐμοῖο καρήνου,
 [13] καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογυνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
 [14] θυμοῦ αὖ μένος ὁξὺ κατισχέμεν, δς μ’ ἐρέθησι
 [15] φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
 [16] δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
 [17] δυσμενέων προφυγόντα μόθον Κῆρας τε βιαίους.

Gedicht 9

Εἰς Ἀρτεμιν

- [1] Ἀρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτοιο.
 [2] παρθένον ιοχέαιραν, δμότροφον Ἀπόλλωνος,
 [3] ἥθ’ ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
 [4] ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἄρμα διώκει
 [5] ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, δθ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 [6] ἥσται μιμνάζων ἐκατηβόλου ιοχέαιραν.
 [7] καὶ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ’ ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ·
 [8] αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ’ ἀείδειν,
 [9] σεῦ δ’ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Gedicht 10

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἢτε βροτοῖσι
- [2] μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἵμερτῷ δὲ προσώπῳ
- [3] αἱεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἵμερτὸν θέει ἄνθος.
- [4] χαῖρε, Θεά, Σαλαμῖνος ἐυκτιμένης μεδέουσα
- [5] εἰναλίης τε Κύπρου: δὸς δ' ἵμερόεσσαν ἀοιδήν.
- [6] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 11

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην ἔρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] δεινήν, ἡ σὺν Ἄρῃ μέλει πολεμήια ἔργα
- [3] περθόμεναί τε πόληες ἀϋτή τε πτόλεμοί τε,
- [4] καί τ' ἔρρυσατο λαὸν ιόντα τε νισσόμενόν τε.
- [5] χαῖρε, Θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εύδαιμονίην τε.

Gedicht 12

Εἰς Ἡραν

- [1] Ἡρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἦν τέκε Ρείη,
- [2] ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
- [3] Ζηνός ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
- [4] κυδρήν, ἦν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
- [5] ἀζόμενοι τίουσιν δόμως Διὶ τερπικεραύνῳ.

Gedicht 13

Εἰς Δημήτραν

- [1] Δημήτρ' ἡύκομον, σεμνὴν Θεάν, ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
- [3] χαῖρε, Θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν: ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

Gedicht 14

Εἰς Μητέρα Θεῶν

- [1] μητέρα μοι πάντων τε Θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
- [2] ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς Θυγάτηρ μεγάλοιο,
- [3] ἡ κροτάλων τυπάνων τ' ίαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
- [4] εὔαδεν ἡδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων
- [5] οὐρεά τ' ἡχήεντα καὶ ύληεντες ἔναυλοι.
- [6] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Θεαί θ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ.

Gedicht 15

Εἲς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

- [1] Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, δὸν μέγ' ἄριστον
[2] γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
[3] Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι·
[4] ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἡδὲ θάλασσαν
[5] πλαζόμενος πομπῆσιν ὅπ' Εύρυσθηος ἄνακτος
[6] πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
[7] νῦν δ' ἡδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὁλύμπου
[8] ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην.
[9] χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 16

Εἲς Ἀσκληπιόν

- [1] Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
[3] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
[4] χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὁδυνάων.
[5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 17

Εἲς Διοσκούρους

- [1] Κάστορα καὶ Πολυδεύκε ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
[2] Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὄλυμπίου ἔξεγένοντο·
[3] τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
[4] λάθρη ύποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι.
[5] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Gedicht 18

Εἲς Ἐρμῆν

- [1] Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
[2] Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
[3] ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, δὸν τέκε Μαῖα,
[4] Ατλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
[5] αἰδοίη: μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
[6] ἄντρων ναιετάουσα παλισκίω: ἐνθα Κρονίων
[7] νύμφη ἐυπλοκάμω μισγέσκετο υυκτὸς ἀμολγῷ,
[8] εὗτε κατὰ γλυκὺς ὑπνος ἔχοι λευκώλενον Ἡρην:
[9] λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θυητούς τ' ἀνθρώπους.
[10] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ:
[11] σεῦ δ' ἔγῳ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὅμινον.
[12] χαῖρ' Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

Gedicht 19

Εἰς Πᾶνα

- [1] ἀμφί μοι Ἐρμείσο φίλου γόνου ἔννεπε, Μοῦσα,
[2] αἴγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
[3] δευδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾶ χορογηθέσι νύμφαις,
[4] αἱ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
[5] Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, υόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
[6] αύχμήενθ', δς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
[7] καὶ κορυφὰς ὄρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
[8] φοιτᾶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ρωπήια πυκνά,
[9] ἄλλοτε μὲν φείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
[10] ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
[11] ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
[12] πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
[13] πολλάκι δ' ἐν κυνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
[14] ὁξέα δερκόμενος: τότε δ' ἐσπερος ἔκλαγεν οἶν
[15] ἄγρης ἔξανιών, δονάκων ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
[16] νήδυμον: οὐκ ἀν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
[17] ὅρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
[18] θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
[19] σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὄρεστιάδες λιγύμολποι
[20] φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
[21] μέλπονται: κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἡχώ:
[22] δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
[23] πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαΐφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
[24] λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
[25] ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἥδ' ὑάκινθος
[26] εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
[27] ὑμνεύσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον:
[28] οἶν θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
[29] ἔννεπον, ώς δ' γ' ἄπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
[30] καὶ ρ' δ' γ' ἐς Αρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
[31] ἔξικετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
[32] ἔνθ' δ' γε καὶ θεὸς ὣν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
[33] ἀνδρὶ πάρα θυητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
[34] νύμφη ἐυπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι:
[35] ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
[36] Ἐρμείη φίλου νιόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
[37] αἴγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ἡδυγέλωτα:
[38] φεῦγε δ' ἀναίξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθῆνη
[39] δεῖσε γάρ, ώς ἵδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡυγένειον.
[40] τὸν δ' αἴψ' Ἐρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
[41] δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόω περιώσια δαίμων.
[42] ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
[43] δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὄρεσκώοιο λαγωοῦ
[44] πάρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
[45] δεῖξε δὲ κοῦρον ἔόν: πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
[46] ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος:
[47] Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, δτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
[48] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ

[49] αύτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 20

Εἰς Ἡφαιστον

- [1] Ἡφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] δὲς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
- [3] ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
- [4] ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὕρεσιν, ἡύτε θῆρες.
- [5] νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
- [6] ρήιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
- [7] εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
- [8] ἀλλ' Ἰληθ', Ἡφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 21

Εἰς Ἀπόλλωνα

- [1] φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
- [2] ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
- [3] Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
- [4] ἡδυεπῆς πρῶτον τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 22

Εἰς Ποσειδῶνα

- [1] ἀμφὶ Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
- [3] πόντιον, δσθ' Ἐλικῶνα καὶ εύρείας ἔχει Αἰγάς.
- [4] διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
- [5] ἵππων τε δημητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
- [6] χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
- [7] καί, μάκαρ, εὐμενὲς ἥτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

Gedicht 23

Εἰς Ὑπατον Κρονίδην

- [1] Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἡδὲ μέγιστον,
- [2] εύρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, δστε Θέμιστι
- [3] ἐγκλιδὸν ἐζομένη πυκινοὺς δάρους δαρίζει.
- [4] Ἰληθ', εύρύοπα Κρονίδη, κύδιστε μέγιστε.

Gedicht 24

Εἰς Ἐστίαν

- [1] ἐστίη, ἦτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
- [2] Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ιερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
- [3] αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ύγρὸν ἔλαιον.

- [4] ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἴκου, ἐν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
[5] σὺν Διὶ μητιόεντι χάριν δ' ἄμ' ὅπασσον ἀοιδῆ.

Gedicht 25

Εἳς Μούσας Καὶ Ἀπόλλωνα

- [1] μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
[2] ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[3] ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
[4] ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· δὲ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
[5] φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ρέει αὐδῆ.
[6] χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδῆν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 26

Εἳς Διόνυσον

- [1] κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
[3] δὸν τρέφον ἡύκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
[4] δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
[5] Νύσης ἐν γυάλοις· δὲ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκητι
[6] ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
[7] αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
[8] δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
[9] κισσῶ καὶ δάφνη πεπυκασμένος· αἰ δὲ ἄμ' ἔποντο
[10] Νύμφαι, δὲ δ' ἔξηγεῖτο· βρόμος δὲ ἔχειν ἀσπετον υλην.
[11] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὡς Διόνυσε·
[12] δὸς δὲ νήμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὔτις ίκέσθαι,
[13] ἐκ δὲ αὐθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

Gedicht 27

Εἳς Ἀρτεμιν

- [1] Ἀρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
[2] παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ιοχέαιραν,
[3] αύτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
[4] ἡ κατ' ὅρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
[5] ἄγρη τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει
[6] πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
[7] ύψηλῶν ὄρέων, ιάχει δὲ ἐπὶ δάσκιος υλη
[8] δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
[9] πόντος τ' ἴχθυόεις· ἡ δὲ ἄλκιμον ἥτορ ἔχουσα
[10] πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
[11] αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ιοχέαιρα,
[12] εὐφρήνη δὲ νόσον, χαλάσσασ' εύκαμπτα τόξα
[13] ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
[14] Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
[15] Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

- [16] ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ιοὺς
- [17] ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμου ἔχουσα,
- [18] ἐξάρχουσα χορούς: αἱ δὲ ἀμβροσίην ὅπ' οὐεῖσαι
- [19] ὑμεύσιν Λητώ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
- [20] ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
- [21] χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἡυκόμοιο:
- [22] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 28

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Αθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν
- [2] γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
- [3] παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
- [4] Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
- [5] σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
- [6] χρύσεα, παμφανόωντα: σέβας δὲ ἔχε πάντας ὄρῶντας
- [7] ἀθανάτους: ή δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
- [8] ἐσσυμένως ὕρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
- [9] σείσασ' ὁζὺν ἄκοντα: μέγας δὲ ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
- [10] δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος: ἀμφὶ δὲ γαῖα
- [11] σμερδαλέον ίάχησεν: ἐκινήθη δὲ ἄρα πόντος,
- [12] κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος: ἔκχυτο δὲ ἄλμη
- [13] ἔξαπίνης: στῆσεν δὲ Υπερίονος ἀγλαδὲς νιὸς
- [14] ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσότε κούρη
- [15] εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὕμων θεοείκελα τεύχη
- [16] Παλλὰς Αθηναίη: γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
- [17] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαίρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο:
- [18] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 29

Εἰς Ἐστίαν

- [1] ἔστιή, ή πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
- [2] ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἔρχομένων τ' ἀνθρώπων
- [3] ἔδρην αίδιον ἔλαχες, πρεσβήδα τιμήν,
- [4] καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον: οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
- [5] εἰλαπίναι θυητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη πυμάτη τε
- [6] Ἐστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον:
- [7] καὶ σύ μοι, Άργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ,
- [8] ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἔάων,
- [9] Ἰλαος ὧν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλη τε.
- [10] ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
- [11] εἰδότες: ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
- [12] εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἐσπεσθε καὶ ἥβη.
- [13] χαίρε, Κρόνου θύγατερ, σὺ τε καὶ χρυσόρραπις Ἐρμῆς:
- [14] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 30

Εἰς Γῆν Μητέρα Πάντων

- [1] γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ήυθέμεθλον,
[2] πρεσβίστην, ἡ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὄπόσ' ἔστιν,
[3] ἡμὲν δσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἡδ' δσα πόντον
[4] ἡδ' δσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὅλβου.
[5] ἐκ σέο δ' εὔπαιδες τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
[6] πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
[7] θυητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ' ὅλβιος, δν κε σὺ θυμῷ
[8] πρόφρων τιμήσῃς· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
[9] βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος ἡδὲ κατ' ἀγροὺς
[10] κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν.
[11] αὐτοὶ δ' εύνομίησι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
[12] κοιρανέουσ', ὅλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὄπηδει·
[13] παῖδες δ' εύφροσύνη νεοθηλέι κυδιόωσι
[14] παρθενικά τε χοροῖς πολυανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
[15] παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
[16] οὓς κε σὺ τιμήσῃς, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαιμόν.
[17] χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
[18] πρόφρων δ' ἀντ' ὥδης βίοτον θυμήρε' ὅπαζε·
[19] αὐτὰρ ἔγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 31

Εἰς Ἡλιον

- [1] ἥλιον ὑμνεῖν αὔτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα,
[2] Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εύρυφάεσσα βιῶπις
[3] γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
[4] γῆμε γὰρ Εύρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ύπερίων,
[5] αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
[6] Ἡῶ τε φοδόπιχυν ἐυπλόκαμόν τε Σελήνην
[7] Ἡέλιον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[8] δος φαίνει θυητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
[9] ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὁ γε δέρκεται ὄσσοις
[10] χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτοῦ
[11] αἰγλῆν στίλβουσι παρὰ κροτάφων δέ τ' ἔθειραι
[12] λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
[13] τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
[14] λεπτούργες, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
[15] ἔνθ' ἄρ' ὁ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
[16] [αὐτόθι παύεται ἄκρου ἐπ' οὐρανοῦ, εἰσόκεν αὔτις]
[17] θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὁκεανόνδε.
[18] χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε.
[19] ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
[20] ἡμιθέων, ὃν ἔργα θεαὶ θυητοῖσιν ἔδειξαν.

Gedicht 32

Εἰς Σελήνην

- [1] μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
[2] ἡδυεπεῖς κούραι Κρονίδεω Διός, ἵστορες ὥδης·
[3] ἡς ἅπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
[4] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὅρωρεν
[5] αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
[6] χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάσσουται,
[7] εὗτ' ἀν ἀπ' Ὡκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλόν,
[8] εἵματα ἐσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
[9] ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
[10] ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
[11] ἐσπερίη, διχόμηνος· ὃ δὲ πλήθει μέγας ὅγμος
[12] λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
[13] οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
[14] τῇ δά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εύνῃ·
[15] ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
[16] ἐκπρεπὲς εῖδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[17] χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
[18] πρόφρον, ἐυπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
[19] ἀσομαι ἡμιθέων, ὃν κλείσουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
[20] Μουσάων Θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Gedicht 33

Εἰς Διοσκούρους

- [1] ἀμφὶ Διὸς κούρους, ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
[2] Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
[3] Κάστορά θ' ιππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
[4] τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῇ ὅρεος μεγάλοιο
[5] μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέι Κρονίωνι
[6] σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[7] ὀκυπόρων τε νεῶν, δτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
[8] χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον: οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
[9] εὔχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
[10] ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
[11] πρύμνης: τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
[12] θῆκαν ὑποβρυχίην: οἱ δ' ἔξαπίνης ἐφάνησαν
[13] ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀίξαντες,
[14] αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄελλας,
[15] κύματα δ' ἐστόρεσσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι,
[16] σήματα καλά, πόνου ἀπονόσφισιν: οἱ δὲ ιδόντες
[17] γήθησαν, παύσαντο δ' ὄιζυροιο πόνοιο.
[18] χαῖρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων:
[19] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.